

4. Osoby ubiegające się o uprawnienia budowlane, przewidziane w ust. 2, obowiązane są złożyć egzamin ze znajomości przepisów prawnych, o których mowa w § 21. Osoby te mogą jednak otrzymać odpowiednie uprawnienia budowlane bez złożenia egzaminu. Uprawnienia te tracą swą ważność, jeżeli osoby, które je uzyskały, nie złożą egzaminu do dnia 30 czerwca 1968 r.;

2) po § 39 dodaje się § 39a w brzmieniu:

„§ 39a. Osoby posiadające wykształcenie techniczne i praktykę zawodową, określone w §§ 5—15, mo-

gą do dnia 31 grudnia 1966 r. uzyskać odpowiednie uprawnienia budowlane bez obowiązku złożenia egzaminu, o którym mowa w § 21. Uprawnienia te tracą swą ważność, jeżeli osoby, które je uzyskały, nie złożą egzaminu wymaganego w § 21 do dnia 30 czerwca 1968 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 14 sierpnia 1966 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. S. Pietrusiewicz

205

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 sierpnia 1966 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich.

Na podstawie art. 37 § 3, art. 46 § 1 i § 3, art. 47 i art. 48 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. Nr 15, poz. 89) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Statkiem towarowym jest statek, do którego stosuje się postanowienia międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, inny niż statek pasażerski.”,

b) dotychczasowe ust. 2 i 3 oznacza się jako ust. 3 i 4;

2) § 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach określonych przez Ministra Żeglugi statek i jego urządzenia mogą być poddane nadzоровi obcej instytucji klasyfikacyjnej.”;

3) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Dokumentem bezpieczeństwa w zakresie całości kształtu stanu bezpieczeństwa statku pasażerskiego, odbywającego podróże międzynarodowe, jest „certyfikat bezpieczeństwa statku pasażerskiego”. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Oprócz certyfikatu wymienionego w ust. 1 statek pasażerski, odbywający podróże międzynarodowe, obowiązany jest posiadać dokument zwany „świadectwem pasażerskim”, który określa zakres i rodzaj uprawianej żeglugi pasażerskiej i dopuszczalną liczbę pasażerów oraz stwierdza, że statek odpowiada warunkom przewidzianym w przepisach dotyczących przewozu pasażerów. Świadectwo to wydaje się jednocześnie z certyfikatem bezpieczeństwa statku pasażerskiego i na taki sam okres czasu.

3. Jeżeli w czasie określonej podróży na statku znajduje się mniejsza liczba pasażerów niż wymieniona w certyfikacie bezpieczeństwa statku pasażerskiego i w związku z tym dopuszczone

jest posiadanie przez statek odpowiednio zmniejszonej ilości środków ratunkowych, do certyfikatu wymienionego w ust. 1 może być wydany załącznik, zastępujący ten certyfikat w części dotyczącej środków ratunkowych. W załączniku tym należy stwierdzić, że w danych okolicznościach nie zachodzi naruszenie przepisów obowiązujących w zakresie wyposażenia w środki ratunkowe. Załącznik do certyfikatu ważny jest tylko na okres podróży, na którą został wydany.”;

4) § 21 otrzymuje brzmienie:

„§ 21. 1. Statek towarowy odbywający podróże międzynarodowe powinien posiadać następujące dokumenty bezpieczeństwa:

1) „certyfikat bezpieczeństwa konstrukcji statku towarowego”,

2) „certyfikat bezpieczeństwa wyposażenia statku towarowego”,

3) „certyfikat bezpieczeństwa radiotelegraficznego statku towarowego” lub „certyfikat bezpieczeństwa radiotelefonicznego statku towarowego” — stosownie do posiadanej przez statek instalacji.

2. Certyfikat bezpieczeństwa konstrukcji statku towarowego stwierdza, że statek czyni zadość wymaganiom określonym w przepisach dotyczących bezpieczeństwa statków w zakresie kadłuba, maszyn oraz w zakresie wyposażenia, które nie jest stwierdzone certyfikatami wymienionymi w ust. 1 pkt 2 i 3. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 48 miesięcy.

3. Certyfikat bezpieczeństwa wyposażenia statku towarowego stwierdza, że statek czyni zadość wymaganiom w zakresie wyposażenia w środki bezpieczeństwa, stosownie do międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu i przepisów szczególnych. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 24 miesiące.

- 4) Certyfikat bezpieczeństwa radiotelegraficznego statku towarowego stwierdza, że statek obowiązany w myśl umów międzynarodowych i przepisów szczególnych do posiadania urządzeń radiotelegraficznych, czyni zadość wymaganiom w zakresie tych urządzeń i służby radiokomunikacyjnej. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.
- 5) Certyfikat bezpieczeństwa radiotelefonicznego statku towarowego stwierdza, że statek obowiązany w myśl umów międzynarodowych i przepisów szczególnych do posiadania urządzeń radiotelefonicznych, czyni zadość wymaganiom w zakresie tych urządzeń i służby radiokomunikacyjnej. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.
- 5) § 22 otrzymuje brzmienie:
- „§ 22. 1. Dokumentem bezpieczeństwa w zakresie całości kształtu stanu bezpieczeństwa statku innego niż wymieniony w § 20 i 21 jest — z zastrzeżeniem przepisu ust. 2 — „karta bezpieczeństwa”. Kartę tę wydaje się na okres nie dłuższy niż 48 miesięcy, przy czym okres jej ważności potwierdza się co 12 miesięcy.
2. Dokumentem bezpieczeństwa statku określonego w ust. 1, uznanego przez urząd morski za statek mały o prostej i nieskomplikowanej budowie i urządzeniach, jest „karta bezpieczeństwa typu L”. Kartę tę wydaje się na okres nie dłuższy niż 48 miesięcy, przy czym okres jej ważności potwierdza się co 12 miesięcy.”;
- 6) § 23 otrzymuje brzmienie:
- „§ 23. Jeżeli statek określony w § 22 posiada urządzenie radiotelegraficzne lub radiotelefoniczne, chociaż w myśl międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu nie jest obowiązany do posiadania tego rodzaju urządzeń, należy w karcie bezpieczeństwa tego statku wymienić to urządzenie.”;
- 7) § 24 skreśla się;
- 8) § 26 otrzymuje brzmienie:
- „§ 26. Wzory dokumentów wymienionych w §§ 20—22, 25 i 30 określi instrukcja Ministra Żeglugi.”;
- 9) § 30 otrzymuje brzmienie:
- „§ 30. Jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie postanowienia międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, dokumentem bezpieczeństwa statku nie posiadającego przepisanych dla niego ważnych dokumentów, a mającego odbyć podróż w celu wykonania prób lub innego zadania, oraz statku posiadającego ważne dokumenty, lecz mającego odbyć podróż wykraczającą poza uprawnienia wynikające z tych dokumentów — jest „karta bezpieczeństwa na jednorazową podróż”, którą wydaje się na czas określonej podróży.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 29 lipca 1966 r.
- Minister Żeglugi: J. Burakiewicz

206

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 9 sierpnia 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie strażników łowieckich.

Na podstawie art. 40 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 29 lutego 1960 r. w sprawie strażników łowieckich (Dz. U. Nr 16, poz. 96) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. Dzierżawca, a w obwodach nie wydzierżawionych zarządca obwodu łowieckiego, niezależnie od wynagrodzenia przewidzianego umową o pracę, wypłaca strażnikowi łowieckiemu nagrody z kwot, przeznaczonych na hodowlę i ochronę zwierzyny, a mianowicie:

1) za zatrzymanie lub wskazanie osoby, która przekracza przepisy art. 55 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226)	500 zł,
2) za zniszczenie:	
a) jastrzębia gołębiarza	25 zł,
b) wrony siwej lub sroki	10 zł,
c) psa wałęsającego się	30 zł,
d) kota wałęsającego się	40 zł,
3) za ubicie lisa lub tchórza w okresie od 30 marca do 31 października:	

a) na obszarze województw opolskiego, wrocławskiego, olsztyńskiego i gdańskiego	20 zł,
b) na obszarze pozostałych województw	40 zł.

2. Wypłaty nagród dokonuje się w przypadkach określonych:

- 1) w ust. 1 pkt 1 — po zapadnięciu prawomocnego skazującego wyroku sądowego,
  - 2) w ust. 1 pkt 2 i 3 — po okazaniu i komisyjnym zniszczeniu dowodów odstrzału szkodników.
3. Nagrody określone w ust. 1 wypłaca się również osobom, którym przysługują uprawnienia strażników łowieckich; na terenach leśnych wchodzących w skład wydzierżawionych obwodów łowieckich, na których hodowlę i ochronę zwierzyny wykonują przedsiębiorstwa lasów państwowych, nagrody wypłacają te przedsiębiorstwa.
4. Nagrody określone w ust. 1 wypłaca się na początku każdego kwartału za okres ubiegłego kwartału.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing